

[Kirsten Jacobsen]

Det vil med andre ord sige, at for denne særlige type lejemål har man altså ved fri huslejedannelse et konkurrencedygtigt produkt, som man kan holde op imod nyopførte almennyttige lejligheder.

Der har tidligere været nogle, som det er lykkedes at konkurrere på dette område; bl.a. har Børne- og Ungdomspædagogernes Pensionskasse jo vist, at det kan lade sig gøre. Men generelt har de almennyttige selskaber indtil nu ikke haft nogen konkurrence. Disse boliger, som der er udlejet 17.000 af, har været og har vist sig at kunne blive en konkurrent til de nyere lejligheder. Jeg er overbevist om, at de udfylder et behov, som ellers vanskeligt kan opfyldes. Og da det også af bemærkningerne fremgår, at disse lejemål i virkeligheden typisk bliver oprettet for en periode på mellem 18 og 24 måneder, finder vi i Fremskridtspartiet, at det er uforståeligt, at man kun har ladet forslaget forlænge med ét år. Det er jo i direkte modstrid med de bemærkninger, man selv har skrevet. Det håber jeg at vi kan få gjort op med.

En anden ting – som jo er noget, der også er godt for Folketinget – er, at den boligstøtte, der ydes til disse lejligheder, er lavere end den boligstøtte, der ydes til de nybyggede lejligheder. Boligstøttemodtagere i disse lejligheder modtager typisk 42 kr. pr. m², svarende til 9 pct. af lejen, hvor man i de regulerede lejligheder modtager 58 kr. pr. m², svarende til 17 pct. – alt i alt en besparelse, som jeg heller ikke tror hr. Pelle Voigt har noget imod. Og når hr. Pelle Voigt så kommer med boligreguleringsloven og siger, at dette er et angreb efter salamimetoden, så er der jo kun det at sige til hr. Pelle Voigt, at huslejenævnene rundt omkring i landet med salamimetoden jo har foretaget meget væsentligere indgreb i den omkostningsbestemte leje ved efterhånden at gøre det lejedes værdi og ikke den omkostningsbestemte leje til den øverste grænse for, hvad der må betales i husleje også i de regulerede områder. Så der er nogle steder for SF at sætte ind, hvor det ville være meget mere gavnligt end i dette lille forslag, som er en god idé, og som kun giver 17.000 udlejede boliger, hvilket er et godt supplement.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Fru Kirsten Jacobsen har ubestrideligt ret i,

at der er væsentligere områder at sætte ind på end i en stor diskussion om dette forslag; den tankegang kan jeg ikke andet end bifalde.

Men da vi nu øjensynlig skal diskutere nogle aspekter af dette i dag, vil jeg godt spørge fru Kirsten Jacobsen – som jo undertiden har vist en udmærket indsigt i markedsmekanismens almindelige funktionsmåde – om det, at huslejerne i disse tidsbegrænsede lejemål er lavere, end de er andre steder, mon ikke kunne tænkes at hænge sammen med, at et tidsbegrænset lejemål simpelt hen er mindre værd end et rigtigt lejemål, der er underkastet lejelovgivningen, og hvorfra man ikke kan sættes ud. Det kunne man dog forestille sig. Det er jo ikke mærkværdigt at forestille sig, at en vare, der er mindre værd end en anden, også har en lavere pris. Det synes jeg ikke der er nogen grund til at falde i svime over fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hvis man skal diskutere, om en ting er meget eller lidt værd, skal det jo være over for den samme gruppe mennesker, og det er det ikke i dette tilfælde. Denne type lejemål henvender sig typisk til en helt anden målgruppe: en målgruppe, som benytter sig af de tidsbegrænsede lejemål, fordi det er det, der passer bedst ind i disse menneskers øjeblikkelige situation, fordi de på grund af boligskifte eller ændringer i familiestrukturen har brug for et sted at bo, indtil de finder ud af, hvad de vil videre i livet. Derfor er det ikke nogen parameter at sætte de to ting op imod hinanden.

Men en anden ting, som kan være vigtig at få nævnt, er, at i 1974, da man lavede det store, forkromede boligforlig om den omkostningsbestemte leje, blev det jo i landets grundejerforeninger slået fast, at huslejestigningerne som følge af indførelsen af den omkostningsbestemte leje blev større end de huslejestigninger, der kom i de uregulerede områder. Og nu 20 år efter har Boligministeriet lavet en anden undersøgelse – ganske vist i meget mindre omfang, men den undersøgelse siger nøjagtig det samme. Derfor håber vi i Fremskridtspartiet, man begynder at lære noget af det: at regulering også kan medvirke til at forhøje prisen. Det har begge de to undersøgelser i hvert fald vist.